

Naar dette var sket, vilde efter mit Skøn Sagen være gaaet i Udvalg, og muligvis vilde man have stillet de samme Ændringsforslag, som bleve stillede ved 2den Behandling i Fjor — jeg kan sige sandsynligvis, eftersom de vare stillede af samtlige Udvalgets Medlemmer. Men nogen Sikkerhed derfor var der dog ikke; der kunde jo komme ny Ændringsforslag; der kunde jo ogsaa komme Meningsforskel her om Sagen. Naar den saa var bleven færdig her ved 3die Behandling, vilde den gaa til det andet høje Ting, hvor jeg slet ikke havde nogen Mening om, hvad man overhovedet agtede at gøre, og hvilken Stemning der der kunde være til Stede for at vedtage det her i Landstinget vedtagne, ikke ganske faa Ændringer i det tidligere af Regeringen forelagte Lovforslag, som jo var i Overensstemmelse med det af Folketinget vedtagne. Saa skulde man altsaa begynde der, og saa skulde Sagen muligvis herop igen, hvis man dernede havde stillet tyderligere Ændringsforslag, og saa var det, at det stillede sig for mig som meget usikkert, hvorvidt vi kunde blive færdige med denne Lov i indeværende Samling, saaledes at den kunde blive bragt i Anvendelse ved de forestaaende Folketingsvalg. Dette var Grunden og den eneste Grund for Regeringen til ikke i indeværende Samling at fremsætte Forslaget paa ny for dette høje Ting. Men allerede under Finanslovens første Behandling blev der rettet Forespørgsel i den Henseende til mig, om Regeringen agtede at fremsætte dette Lovforslag, og jeg gav da de Grunde, tilnærmelsesvis i de samme Udtryk, som jeg her har angivet over for det ærede Medlems Forespørgsel. Men man tog da en Stilling, som unægtelig i høj Grad maatte fremskynde Muligheden for Lovforslagets endelige Vedtagelse, og maatte siges meget at lette Udsigterne til en hurtig Behandling. Man fremsatte nemlig i det andet Ting Lovforslaget fuldt ud i den Skikkelse, i hvilken det her var blevet vedtaget ved 2den Behandling efter Udvalgets enstemmige Forslag. Man anteciperede altsaa ligefrem een Behandling eller to her i dette høje Ting og 1ste og 2den Behandling i det andet Ting, idet man uden Udvalgsnedsættelse vedtog Lovforslaget nøjagtig i den Skikkelse, som man enstemmig her havde ønsket. Under disse Omstændigheder, da Folketinget paa Forhaand erklærede sig enigt om det Forslag, som dette Ting havde vedtaget, var der jo en ikke ringe Sandsynlighed for, at man kunde blive

færdig, og en væsentlig større Sandsynlighed, end om Regeringen havde fremsat Forslaget paa ny i dette høje Ting.

Meningen med dette Skridt kunde efter min Mening, selv om det ikke havde været direkte udtalt, ikke være nogen anden end den, at man ønskede Loven bragt i Anvendelse ved de kommende Folketingsvalg, og Meningen med, at nu dette høje Ting havde ladet Forslaget gaa til 3die Behandling uden Udvalgsnedsættelse og i Henhold til de af mig ved Lovforslagets 1ste Behandling fremsatte Bemærkninger, som gik ud paa, at hvis man vilde have Loven til at gælde ved de første Folketingsvalg, maatte man handle hurtigt, kan efter min Opfattelse heller ikke have været nogen anden end den, at man vilde blive hurtig færdig med Loven, at den kunde blive bragt i Anvendelse ved de kommende Folketingsvalg. Og naar nu det ærede Medlem spørger mig, om jeg antager det for muligt, maa jeg altsaa sige, at eftersom Lovforslaget paa denne Maade er blevet saa hurtigt vedtaget — forudsat, at det høje Ting nu ved den endelige Afstemning vedtager Forslaget — saa hurtig, som jeg turde gøre mig Haab om, mener jeg, at den vil kunne blive bragt i Anvendelse og vil blive bragt i Anvendelse ved de forestaaende Folketingsvalg. I den Henseende har jeg tænkt mig, at man — selvfølgelig, naar Loven har faaet allerhøjeste Stadfæstelse — ved hurtig Publikation i Lovtidende og derefter ogsaa ad administrativ Vej gennem Cirkulærer til de forskellige Amter kan bidrage det muligste til, at den Tid, der vil medgaa, for at de paagældende Valgbestyrelser kunne faa Lejlighed til at gøre sig bekendt med de Forandringer, Lovforslaget indeholder i den nuværende Afstemningsmaade og i andre Henseender, kan blive tilstrækkelig, saa at der ikke vil kunne klages over, at man ikke har faaet Lejlighed til at sætte sig ind i Loven. Jeg vil i den Henseende gøre, hvad jeg kan, men jeg maa blot i Anledning af det ærede Medlems Forespørgsel sige, at hvis det ikke var Meningen med denne Lovs eventuelle Vedtagelse her i Dag, at den skulde bringes til Anvendelse ved de forestaaende Folketingsvalg, vilde der egentlig ikke have været nogen Mening i den Fremgangsmaade, som baade det ene høje Ting og det andet høje Ting har bragt i Anvendelse over for Loven. Hvis Loven bliver vedtagen, ser jeg deri en Tilkendegivelse for Regeringen af Ønsket om, at man gør det fornødne for, at Loven kan